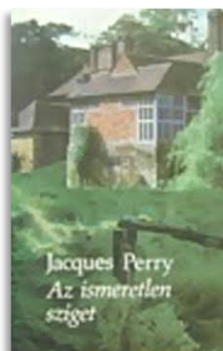

Könyvajánló

Jacques Perry: Az ismeretlen sziget

Európa, 1986

Franciaország, 1980-as évek. Az ötvenéves, agglegény Gilles Laborde, irodalmat oktat a rennes-i egyetemen. Hobbija a vitorlázás.

Saját hajóján, a Déliá-n rója a tengert, amikor a bretagne-i vizeken egy általa nem ismert kis szigetet fedez fel. A sziget magántulajdonban van, magánkikötővel.

A főhősben feltámad a kíváncsiság az ismeretlen iránt. Mivel nem lát más hajót látótávolságban, a tiltótábla ellenére lehorgonyoz és felfedezőútra indul.

Befelé haladva a szigeten, egy impozáns, többszintes házra talál. Betör egy emeleti ablakot és behatol az idegen ingatlanba.

Kezdetben félve (még villant sem mer kapcsolni, nehogy valaki a környéken hajózva észrevegye a fényeket), később egyre bátrabban, végül igen merészen, sőt tolakodóan fedezi fel az épületet.

A ház mindennel felszerelt, hiszen – ahogy későbbi kutakodásai során kiderül – egy család tulajdona, akik sok időt töltöttek s töltenek itt. A szalonban lévő festmény a családtagokat ábrázolja a '30-as években. Ez a tabló válik útmutatójává a történetük megismeréséhez. Minden fiók tartalmát fokozatosan áttanulmányozza, minden fotóalbumot megnéz, minden számlát átvizsgál, hogy képet kaphasson a család olykor tragikus múltjáról, s az egyetlen élő családtagról, Laurent Mattius-ról. Hamarosan az ő ruháit kezdi hordani, az ételeit, italait fogyasztja, a könyvtára anyaga mentén alkotja meg a férfi személyiségét, kiegészítve az ott megtalált gyermek- és fiatalkori naplókval.

Egy levélben megtalálja Mattius szeretőjének a keresztnévét. Kinyomozza ki ő és hol lakik. Felkeresi a nőt, akinek egy éjszakás birtoklása által akar behatolni -ingatlana és ingóságai után- a vele csaknem egykorú Mattius lelkébe is.

Az „éppencsak bekukkantok” elhatározásból többhetes sziget-tartózkodás lesz. A kezdeti, felfedezéstől való rettegés elmúlik: Gilles egyre magabiztosabban sétál, kirándul a környéken, vállalva a lebukás kockázatát. Ezt céltudatosan teszi: a parton, a domboldalakon is Mattius bőrébe bújva már-már mániákusan keresgéli a másik jelenlétének látható, felfedezni való múltbéli nyomait.

Szinte az egész könyv monológ, a ház egyre szenvedélyesebb birtokbavételének története. Noha Gilles főképpen egyedül szerepel a lapokon, van még néhány egyéb szereplő is: az előbb említett szerető, majd egy másik (szintén a környékről), és egy homárhalász. Ő a család beszállítója és gyermekkora óta ismerősük, így tudja: soha, senkinek nem adták még oda a házat.

A főhősnek mennie kell. Utolsó pillanatig kivár, marad. Miután nagy nehezen elindul, nem megy messzire: egy közeli szigeten, Roscoff városban könyvírásba kezd kalandjáról. De itt még nincs vége a regénynek... visszatér a szigetre, és az utolsó lapokon megismerjük végre személyesen a ház tulajdonosát is.

A könyv egy másik ember megismeréséről szól, de olyanéről, aki végig nincs jelen. Intellektuális-lélektani regény, intellektuális valódi és egy másik, testi mivoltában nem látható főszereplővel.

Azért tetszett, mert különleges és érdekes ötlet alapján fejtette ki az író a történetet. A főszereplő teljesen azonosul a végig nem jelenlévő sziget-tulajdonossal. Ez pszichotikus felhangot és - kritikaként említeném - kissé nehezen értelmezhetőséget ad a történetnek.

Sz. Rendes Marianna, könyvtáros

2017. december 1.

